

Αύξηση δικηγορικών εταιρειών

Ενώ ένας στους τρεις Αθηναίους δικηγόρους δεν παρέστη πέρυσι σε δικαστήριο

Της ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΚΑΛΛΙΡΗ

Η κρίση μαστίζει έναν από τους πιο παραδοσιακούς κλάδους, τους δικηγόρους, που πλέον έχουν αυξηθεί δραματικά, καθώς αριθμούν 30.000 σε όλη τη χώρα, από τους οποίους οι 21.711 είναι μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας. Η κατακόρυφη πτώση των παραστάσεων στα δικαστήρια και τα συμβόλαια, η συγκέντρωση της ύλης στις δικηγορικές εταιρείες και η «υπαλλολοποίηση» πολλών δικηγόρων διαμορφώνουν το νέο τοπίο στον κλάδο. Ενδεικτικό της δυσχερούς εργασιακής κατάστασης είναι ότι περίπου ένας στους τρεις Αθηναίους δικηγόρους (7.097), το 32,8%, δεν παρέστη πέρυσι σε δικαστήριο, έξι στους 10 δεν έχουν παραστεί στην υπογραφή συμβολαίων αγοραπωλησίας ακινήτων, ενώ πάνω από το 82% έχει παραστεί σε λιγότερα από δύο συμβόλαια!

Στη χώρα μας αντιστοιχούν 366 δικηγόροι ανά 100.000 κατοίκους, όταν στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες,

Ο κλάδος δοκιμάζεται εξαιτίας του μεγάλου αριθμού (30.000), της συγκέντρωσης της ύλης στις εταιρείες και της «υπαλλολοποίησης» των νέων.

όπως η Ιταλία, η αντιστοιχία είναι 290, στην Ισπανία 266 και τη Γερμανία 168 ανά 100.000 κατοίκους!

Η φιλοσοφία των δικηγόρων, μελών του ΔΣΑ, είναι γυναικεία (12.148), ενώ περίπου 8.500 ασκούμενοι νέοι εργάζονται ως έμμισθοι συνεργάτες δικηγορικών εταιρειών και γραφείων και αμειβόταν με αποδοχές 500-700 ευρώ μηνιαίως, χωρίς ασφαλιστική κάλυψη. Στην πλειονότητά τους οι νεοεισερχόμενοι στο επάγγελμα αναγκάζονται να «υπαλλολοποιηθούν». Ίσως είναι σ' αυτή τη φάση και ο μόνος τρόπος επιβίωσης ενός νέου δικηγόρου που θέλει να αποκτήσει εμπειρία, πριν ανεξαρτητοποιηθεί επαγγελματικά. Μία φάση που διαρκεί τουλάχιστον μία δεκαετία... Η πλήρης απελευθέρωση στη λειτουργία των δικηγορικών εταιρειών, στα μέλη των οποίων επιτρέπεται πλέον να παρίστανται ελεύθερα σε όλες τις πόλεις και όχι μόνο σε αυτές που δηλώνουν ως έδρα, προκάλεσε πρόσφατα σειρά αντιδράσεων, που προέρχονταν κυρίως από τους δικηγόρους της επαρχίας.

Είναι γεγονός ότι τα δεδομένα για τους δικηγόρους αλλάζουν με ραγδαίους ρυθμούς όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε διεθνές επίπεδο. Η αύξηση των δικηγορικών εταιρειών, με τζιρό πολλών εκατομμυρίων, ευρωπαϊκά, «αφαντίζει» σταδιακά χιλιάδες δικηγόρους της πόλης. Οι δικηγορικές εταιρείες ανέρχονται σε 865 και λειτουργούν οι περισσότε-

Ενδεικτικό της κρίσης είναι ότι έξι στους δέκα δικηγόρους του ΔΣΑ δεν έχουν παραστεί στην υπογραφή συμβολαίων αγοραπωλησίας ακινήτων, ενώ πάνω από το 82% έχει παραστεί σε λιγότερα από δύο συμβόλαια!

Ελεγχος με ισολογισμούς, δημοσίευση και βιβλία Γ' κατηγορίας

«Μπορούν να υπάρξουν αποτελεσματικά μέτρα ελέγχου, ώστε να πάψει να στοχοποιείται το σύνολο των δικηγόρων».

Στην ερώτηση αυτή ο κ. Λουκόπουλος απαντά ότι «είναι εξαιρετικά απλό να ασκηθεί αυτός ο έλεγχος». Με την «υποχρεωτική» κατάσταση ελεγμένων ισολογισμών, ασκώντας ύψους οκταοχτώ ετών εσόδων και κυρίως δημοσίευσή τους και με την τήρηση βιβλίων τρίτης κατηγορίας. Αλήθεια, πόσες ελληνικές δικηγορικές εταιρείες τηρούν τέτοια βιβλία; Πόσες δημοσιεύουν τα οι-

κονομικά τους αποτελέσματα; Στο εξωτερικό όμως».

Σημειώνεται ότι τα βιβλία Γ' κατηγορίας παρακολουθούν καθημερινά το τμήμα της εταιρείας, ενώ για τα Β' κατηγορίας δεν υπάρχει ανάλογη υποχρέωση. Ετσι, δεν καταγράφονται εισπράξεις ή πληρωμές σε καθημερινή βάση, με αποτέλεσμα να μένουν ορθάνοικτα περιθώρια για διενέργεια αδήλων ή εικονικών συναλλαγών.

Ποιον ωφελεί η «παράλειψη» να νομοθετηθεί υποχρέωση δημοσίωσης των ισολογισμών;

«Δεν θα ήταν προς συμφέρον της υγιούς δικηγορίας να γνωρίζουν όλοι τον δηλωμένο κύκλο εργασιών των δικηγόρων του Κολωνακίου ή και άλλων περιοχών της Αθήνας;», αναρωτιέται ο κ. Λουκόπουλος.

«Δεν θα ήταν προς το δημόσιο συμφέρον, προκειμένου να λάβουν μέρος σε διαγωνισμούς του Δημοσίου για παροχή νομικών υπηρεσιών να υποχρεώνονται να προσκομίζουν τους ισολογισμούς τους, όπως συμβαίνει με τόσες άλλες κατηγορίες εργαζομένων του Δημοσίου;».

Με την απελευθέρωση του δικηγορικού επαγγέλματος και της ίδρυσης εταιρειών άνοιξε και το θέμα της διαφάνειας και του ελέγχου των εισοδημάτων των δικηγόρων. Το τελευταίο διάστημα γίνεται συχνά λόγος για «συστηματικά φοροδιαφεύγοντες δικηγόρους». Ο πρό-

εδρος του ΔΣΑ κ. Γιάννης Αδαμόπουλος μιλάει στην «Κ» για την απόπειρα άδικης στοχοποίησης του συνόλου του σώματος, όταν το 32,8% δεν παρέστη ούτε καν κατά τη συζήτηση μιας υπόθεσης, στοιχείο που καταδεικνύει, όπως επισημαίνει, την εισοδηματική κατάσταση του μέσου δικηγόρου, ιδίως δε του νέου που δοκιμάζεται σκληρά στα πρώτα του επαγγελματικά βήματα. Στην πλειονότητά τους οι δικηγόροι είναι νομοταγείς, λέει ο πρόεδρος.

«Υπάρχουν περιθώρια ουσιαστικής ενίσχυσης της αξιοπιστίας του οικονομικού αποτελέσματος των δικηγόρων και των εταιρειών;», ρώ-

τήσαμε τον διευθύνοντα εταίρο της δικηγορικής εταιρείας K.L.C Lawfirm κ. Κώστα Λουκόπουλο. «Ασφαλώς υπάρχουν περιθώρια να γίνεται έλεγχος βαθύτερα», μας τονίζει. Και περιγράφει τη συνήθη πρακτική με ένα παράδειγμα: Ο ανεξάρτητος δικηγόρος φορολογείται μέχρι 45% επί των δηλωμένων εσόδων του, ενώ μια εταιρεία μόνο με 25%. Ετσι αν, π.χ. δύο δικηγόροι ουσιαστικά είναι μία εταιρεία, αποκτούν μεγάλη φορολογική ελάφρυνση. Μπορούν έτσι, να συνεχίσουν να εργάζονται ανεξάρτητα και να κόβουν αποδείξεις της εταιρείας μόνον στην έκταση που αυτό είναι τυπικά αναγκαίο, δηλαδή όσες έκοβαν και πριν.